

Vnuk bulharského cára navštívil Prednú horu

kom presunuli na bývalý poľovnícky zámoček F. Coburga, kde si Veličensťvá prezreli jednotlivé miestnosti poľovníckeho zámočku spolu s rodinnými fotografiami, korešpondenciou a zaujímavými exponátmi z rodu Coburgovcov.

Simeon II. je bulharský politik, posledný bulharský cár a ministerský predseda. Po smrti svojho otca Borisa III. sa v roku 1943 stal až do zrušenia monarchie v roku 1946 bulharským cárom. Vzhľadom na nízky vek za neho vládla regentská

Simeon II. Sachse-Coburg Gotha, vnuk bulharského cára Ferdinanda I. (1861 – 1948), zavítal s manželkou kráľovnou Margaritou Gomez-Acebo do Revúckeho okresu. Vzácnu návštevu najskôr privítali v horehronskej obci Pohorelá. Odkiaľ sa presunula na Prednú horu, kde už bol pripravený slávnostný obed. Po krátkej prehliadke Odborného liečebného ústavu psychiatrického, n.o. Predná Hora sa príjemnou prechádzkou par-

vláda. V rokoch 2001 až 2005 bol premiérom bulharskej vlády.

Ferdinand Coburg bol veľmi vzácnym a čínorodým človekom. Bol rozporuplný panovník, dobrý diplomat, veľký cestovateľ a výborný odborník v oblasti prírodných vied. Ovládal aktívne 17 jazykov. Cestoval do sveta oficiálne a všade bol prijatý s poctami, ktoré mu patrili, niekedy kvôli súkromiu cestoval pod pseudonymom Gróf Murányi. Ferdinand Coburg i

viacerí členovia rodu Coburg boli veľmi talentovaní a zanechali nám množstvo krásnych obrazov. Ferdinand taktiež rád poľoval v oblasti Spiša a Gemera, v oblasti Prednej Hory, Muráňa, Hranovnice i Kráľovej

Hole. Bol človekom, ktorého všetko zaujíma (napr. rád viedol vlaky ako rušňovodiča a rád podporoval talentované deti z mnohých chudobných slovenských rodín).

- GaP -

Múzeum Muráň otvorené

Asi najväčšou udalosťou tohto štvrtroka bolo pre Muráň určite slávnostné otvorenie Múzea, ktoré sa nachádza na „starej fare“.

Posledný májový piatok slávnostným prestrihnutím zelenej stuhy starosta Obce Muráňa Ing. Roman Goldschmidt, starosta mesta Fryš-

ták Mgr. Lubomír Doležel, pán Peter Glocko a pani PhDr. Oľga Bodorová - riaditeľka Gemersko-malohontského múzea otvorili Múzeum. - GaP -

Foto z otvorenia
na 4. strane

Na Veľkej lúke
nasnežilo...
viac na str. 4

Obec Muráň a reklamno - umelecká agentúra GESKER s.r.o. uvádzajú

RÓDEO MURÁŇ 2014

25. - 26. JÚLA 2014 LOKALITA MURÁŇ - PEPROVICE

piatok 25. 07. 2014
KRISTÍNA
MAXIM TURBULENC
DISKOTÉKA

sobota 26.07.2014
DRIŠĽAK
BUKASOVÝ MASÍV
VIDIEK
STANO GRANEC, COUNTRY LIMIT CLUB
JÁN KRYL

PARTNERI:
Motor - Car - Poprad

ĎALŠIE INFORMÁCIE A PODROBNÝ PROGRAM NA WWW.MURAN.SK a WWW.GESKER.SK

Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci

Rok 1894 je dôležitým medzníkom nášho družobného mesta Fryšták. Práve v tomto roku založili miestny Sbor dobrovolných hasičů. V polovici júna 2014 uplynulo 120. rokov jeho založenia. Týchto osláv sa zúčastnili aj naši hasiči.

Pod taktovkou Fryštácké Javořiny sa mestom niesol slávnostný sprievod, ktorý sa cestou do kostola zastavil pri pomníku padlých hrdinov oboch svetových vojen, aby im mo-

hol vzdať hold. Po slávnostnej svätej omši, na ktorej sa posvätila nová zástava fryštáckych hasičov, oslavy pokračovali výročnou schôdzou v sále Domu Ignáce Stuchlého.

Výročnú schôdzu ukončil obed, po ktorom sa hasiči presunuli na námestie, kde prebehli ukážky zručnosti hasičov. Oslavy ukončila výstava historickej hasičskej techniky a dobového vybavenia hasičov.

Veľké tajomstvo

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden kráľ a mal jednu dcéru, za ktorú by dal aj život. Avšak jeho dcéra menom Nina mala nejaké tajomstvo, o ktoré sa s nikým nepodelila. Kráľ už niečo tušil a jedného dňa dal Ninu sledovať. Pátranie po dcére sa však nevydarilo, pretože po pár kilometroch zmizla z dohľadu. Čo však kráľ netušil, bolo, že jeho dcéra zistila, že ju niekto sledoval. Kvôli kráľovej nedôvere sa rozhodla ujsť z kráľovstva. Hľadali ju všetci ľudia v kráľovstve, no nenašli ju. Našli len jej korunku, ktorú musela pri úteku stratiť. Princezná Nina sa skamárčila v lese so zvieratkami, ktoré jej pomáhali pri úteku. Dopočula sa

o tom, že ju všetci v kráľovstve hľadajú. Princeznej Nine bolo v lese smutno za rodinou a preto sa rozhodla vrátiť a zveriť sa otcovi so svojím tajomstvom. Keď sa vrátila domov, všetci boli šťastní a s radosťou ju vítali. Všetci boli zvedaví, prečo utiekla, no princezná Nina sa zdôverila len svojmu otcovi s jej tajomstvom. Princezná Nina rozprávala o noci, keď ju uhryzol upír a odvtedy sa každú noc menila na netopiera. Otec bol vydesený, no ubezpečil svoju dcéru, že vyhľadajú pomoc. Kráľ svojej dcére odpustil útek a žili šťastne až naveky.

Tímea Velková

Tento deň sa už tradične spája s pracou. Deťom sme pripomenuli dôležitosť prírody, aká je príroda dôležitá a prečo ju musíme chrániť. Deti sa snažili, aby naša zemička bola čistá a bez odpadkov. S nadšením zbierali papieriky, čistili dvor, hrabličkovali a pod. Deň nám spríjemnila akcia "Lesná pedagogika". Páni z lesnej správy nám pripravili zaujímavé popoludnie a súťaže pre deti. Najprv do "šiškofónu" rozprávali, čo všetko vedia o lese. Potom prenášali vajčička do "kukučieho hniezda" a so zaviazanými

očami sa snažili dostať do cieľa. Deťom sa akcia veľmi páčila, ale hlavne sme urobili niečo užitočné pre svoje zdravie a prírodu. Škôlkári dostali právom sladkú odmenu, pretože po práci nasleduje pláca a tentokrát si ju deti ozaj zaslúžili. Predškoláci s p. uč. Ďurejovou navštívili tiež Lesnícke dni v Revúcej, kde si mohli vyskúšať, ako samostatne vyrobiť bábku pre vtáčiky, či zatĺcť klince. Plní zážitkov sa vrátili späť do MŠ do Muráňa a porozprávali, čo videli.

p. uč. Profantová

DEŇ ZEME

Rozprávka o zvedavej myšičke Evičke

Vyhrievala svoj sivý kožuštek na slniečku, ale myslou už bola niekde úplne inde. Už premýšľala, kam by strčila svoj malý zvedavý noštek. Myšička Evička bola totiž tá najzvedavejšia myš na svete. Takže, keď začula nad sebou akési čudné zvuky, okamžite vyrazila na prieskum. Už by ju nezadržal ani pár volov. Hravo zvládla niekoľko poschodí domu, v ktorom bývala. Ani trochu sa netrápila nad tým, že sa o ňu mamka bude strachovať. Keď ju znovu začali olizovať slnečné lúče, uvedomila si, že je na vrchole svojej zvedavosti, teda na streche.

Bola potichu ako myška. Po krátkej chvíli začula znovu ten zvuk, aký ešte nepočula. Bolo to tiché mrnčanie, slabučké vrčanie.

„To už dlhšie nevydržím!“ pomyslela si a vyrazila na prieskum.

Evička bola úplne maličká a pred nebezpečenstvom ju chránila mamka. Tá tu teraz nebola a Evička sa vystavila veľkému nebezpečenstvu. Zahla za roh komína a vtom ho zbadala. Veľkánsky pruhovaný tvor s dlhými fúzickami si pokojne spal a vyhrieval si svoj hebky kožušok.

„To od neho idú tie zvláštne zvuky“ to už vyslovila Evička nahlas.

„Ale rýchlo odtiaľto utekaj!“ prikázal jej Emil, jej najlepší kamarát, ktorý celý čas dával na ňu pozor.

Vtom zasvietili radosťou oči starého prefikáneho kocúra Cyrila, ktorý čakal na príležitosť, keď si bude môcť pochutiť na Evičke. Tá sa ale rozbehla, ako len vládala a Emil sa postavil kocúrovi do cesty, pretože skutočný priateľ ti dokáže podať pomocnú ruku aj v prípade, keď ju sám potrebuje. Emil bol rýchly, šikovný a múdry a tak starému Cyrilovi zdrhol.

Evička zistila, že niet nad priateľa v núdzi.

Zoja Lukášová

Raz ráno Mia Mňavčová dostala telegram a v ňom stálo: Milá pani Mňavčová, zdedili ste dom Vášho nebohého otca. Mia

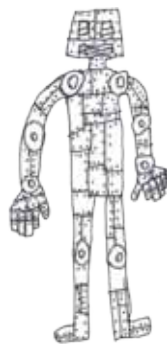
nečakala a išla do domu svojho otca.

Na dverách boli strašidelné klopdlá. Dom bol zanedbaný. A keď vošla dnu, jaj, všetko bolo špinavé. Asi to tu musím upratať. Povedala Mia a hneď zobrala metlu.

Večer počula klopanie. A potom za sebou videla tieň. Radšej sa dozadu ani nepozrela a išla spať. Ráno našla na zemi divné stopy. Boli celé od slizu. Blééééé! Zasyčala Mia. A išla po stopách. Tie končili v stene. Čože??? Mia sa zamyslela a potom odišla. Na druhý deň lakovala schody a úplne dole pod kobercom na-

Strašidelný dom

šla tajný vchod. Keď ho otvorila, videla mučiaraň, kde boli kostry. Áááááááá!!! Zľakla sa Mia. A rýchlo zatvorila dverka. Potom sa osmelila a vošla dnu. Bola tam dlhá chodba. Mia si zobrala faku a išla. Na konci chodby bol veľmi starý robot. Mia si ho pozre-

la a zistila, že je pokazený. Vyniesla ho hore a začala ho

opravovať. Keď ho konečne opravila,

stalo sa dačo divné. Zo skrine vyliezla príšera. Je veľká, chlpatá a slizká. Ten robot je to, čo chcú. Ale prečo? Pýta sa sama seba. Podišla k príšere a bodla ju šrubovák.

kom. Je z gumy!!! Povedala Mia. Čo je v tom robotovi, že ho chcú ukradnúť? Pozrela sa doň a našla zlaté srdce. Pozrela von a vidí niekoho utekať. Stoj a ukáž sa!!! Zakričala po ňom. A vidí, že to sused si chcel zarobiť na zlate.

Tak zavolala políciu. „Bude pykať,“ horí si Mia. Sused sa vyhráza: Pomstím sa Mia Mňavčová, pomstím!!!!!!!!!!!! Ale ona sa nenechala zastrašiť a išla dnu.

KONIEC

Alžbeta Hlodáková

Myš a mačka

Chodí si myš o dome, mačka zase po strome. Skúsila ísť myška preč, zamrzla jej veru reč, keď sa hrala s veľkou mačkou, ako s takou detskou hračkou. Myš sa zľakla, utekala a cestou si poplakala.

Slovenčina

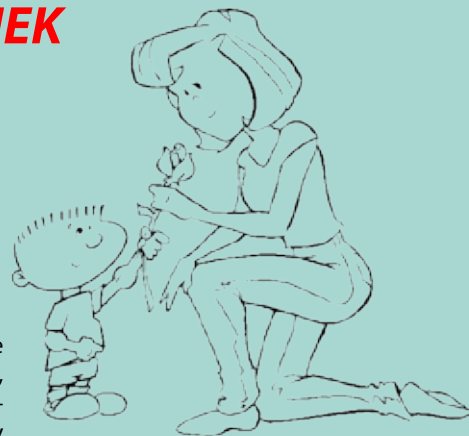
Slovenčina to je vzor, z tej sa píše monitor. Je tam tiež aj matika, ale mňa sa netýka. Ja matiku neovládám, pri nej si aj zabadám. Prepadnúť? Tak to nie! Pomôže mi učenie.

Stela Laurenčíková

DEŇ MATIEK

Moja mama, rada ma má, lepšej mamy niet. Už som poznal veľa mám, najlepšiu však len ja mám. Ja jej za to božtek dám, taký ako svet.

Pre každého na svete je tá jeho mamka najlepšia, najdrahšia. Detičky dokázali, ako majú svoje mamky rady. Recitovali, spievali a nechýbal ani tanček. Mamky sa tešili a tleskali a tleskali. Najzaujímavejšie bolo vidieť svoje malé ratolesti ako s "malou dušičkou" na javisku vystupujú, spievajú, recitujú smelo

a odvážne. V závere deti podarovali svojej mamke darček a povedali veľké ďakujem.

p. uč. Profantová

Na Veľkej lúke nasnežilo

Neľakajte sa! Nejedná sa o ten skutočný sneh, ale o sneh vo forme peny, ktorú si pre deti pripravili hasiči na Hradných hrách, ktoré sa konali 31. mája 2014 na Veľkej lúke a na Hrade Muráň. Tradične Hradné hry organizovali Obec Muráň v spolupráci s Lesmi SR š.p. a Národným parkom Muránska planina.

Program bol rôznorodý. Po otvorení Hradných hier, na ktoré sa mohli návštevníci priviezť Muránskou strelou až z Košíc, predviedli svoju ťažkú prácu zložky integrovaného záchranného systému. Späť do minulosti nás vrátila skupina historického šermu Vir Fortis a skupina sokoliarov sv. Bavona. Chlapci boli skvelí, no pre najmenších bol aj tak najväčšou celebritou obyčajne neobyčajný orol.

Po ich vystúpeniach nasledovalo už spomínané vytváranie peny. Táto zábavka sa deťom náramne páčila, rodičia však až tak takí nadšení neboli ☺. Okrem programu na Veľkej lúke sa cestou na hrad

(huculská jazda). Nemôžeme nespomenúť občerstvenie. Tento rok sa kuchári činili. Pod holým nebom rozvoniavali guláš, gemerské gulky a langoše. Bolo veru na čo pozerat', ba i čo „prekusnúť“. Vskutku jedna príjemne strávená sobota.

- GaP -

Múzeum Muráň

Tanečné vystúpenie detí zo ZŠ v Muráni pod vedením Mgr. Jany Murkovej s hudobným doprovodom Milana Valašteka.

SEN O VÔNI MURÁNSKÝCH LÚK

Neraz sa mi prísniže nádherné letné ráno s belasou oblohou bez jediného mráčika a ešte čerstvo pokosená tráva s kvapôčkami rosy... Zachce sa mi vstúpiť do toho oku i duši lahodiaceho kúpeľa bosými nohami a vtedy precitnem... Otvoreným oknom vchupne do izby ešte mrazivý február a zasnežený dvor i všetky muránske kopce mi pripomenú, že na podmanivú vôňu pokosených lúk si ešte musím počkať. A vyspať sa aspoň stokrát!

Vôňa čerstvo pokosenej trávy ma sprevádza už od detstva. Najbohatší dedinský gazda Ondrej Sisík v 50-tych rokoch 20. storočia prenajímal

ľuďom role na sadenie zemiakov. A tento prenájom bolo treba odrobiť na jeho gazdovstve. A tak, kým otec chodil na týždňovky a staval so svojou partiou cesty do hôr, my s mamou sme odrábali prenajatú zemičku. Vlastne len mama, ale aj mne otec zadovážil malé drevené hrable, nuž som sa 4–5-ročná s nimi motkala medzi hrabačkami.

Robilo sa od rána do mrku, ženy s hrablami sa vracali domov, až keď bol voz vrchovato naložený vysušeným senom. U Sisíkov nikdy nebola núdza o jedlo a koscom i hrabačkám vždy dobre padla fazuľa na kyslo s údeným mäsom, ktorým

veru gazdiná nešetřila. A ešte večer na gazdovskom dvore ženám ponaliievali mlieka do kanvičiek deťom na večeru.

Keď po sceľovaní polí vznikali JRD, opäť sa odrábalo aj pri hrabaní. Vtedy sa však zaznamenávali tzv. jednoty. JRD v Muráni vzniklo v roku 1950 a roľník pán Ondrej Sisík sa stal jeho predsedom v roku 1957. V tom čase pokračovala socializácia obchodu, boli zrušené dve súkromné krčmy a poštatnená súkromná pekáreň, o robotu prišiel miestny bubeník, lebo bol zavedený miestny rozhlas. Ale to sme už veľmi odbočili!!!

- RS -

Fotografia z albumu Márie Beňovej. Zľava: p. Margita Skubachová, p. Judita Škvarková, p. Mária Mesiarová s vnučkou a p. Mária Beňová.

Pripomenuli si 69. výročie ukončenia 2. svetovej vojny

Dňa 8. mája sa konali oslavy 69. výročia ukončenia druhej svetovej vojny pri symbolickom pamätníku na Veľkej lúke pri Muráni, ktoré organizovala už po tretíkrát ZO SZPB v Muráni v spolupráci s oblastným výborom SZPB v Rožňave a ZO SZPB v Revúcej a okresnej organizácie strany Smer SD v Revúcej. Na oslavách sa zúčastnili členovia ZO SZPB a občania Muráňa, Revúcej a Tisovca. Hostami osláv boli aj predseda ÚR SZPB Ing. Pavol Sečkář, predseda oblastného výboru v Rožňave, Ing. Norbert Lacko a predsedovia základných organizácií v Muráni Jozef Kubaško a v Revúcej JUDr. Ján Kochan.

Počasiť sa po krátkom čase umúdrilo a oslavy sa mohli začať Pochodom vďaka k symbolickému pamätníku. Niektorí sa mohli previezť na voze ťahanom koňmi, iní využili svoje nohy a poprechádzali sa na čerstvom vzduchu. Všetci účastníci sa potom zhromaždili pri symbolickom pamätníku, kde sa po hymne SR a slávnostnom otvorení osláv p. Jozefom Kubaškom prihovril prítomným aj Ing. Pavol

Sečkář a Ing. Norbert Lacko. Vo svojich vystúpeniach vyjadrili vďaka osloboditeľom a všetkým, ktorí bojovali za lepšiu a pokojnejší svet. Stretnutie obohatilo aj vystúpenie občianky z Moskvy p. Ing. Šarovej CSc., ktorá vyjadrila vďaka za to, že na obeť vojny nezbúdame. Účastníci osláv si položením venca k pamätníku uctili pamiatku bojovníkov za mier a slobodu.

Slávnostnú časť ukončilo odovzdávanie preukazov novým členom SZPB predsedom ÚR Ing. Sečkářom a Ing. Lackom. Všetci so speváckou skupinou Poľaň zaspievali pieseň. Veľmi pekné podujatie umocnil

výhľad na muránsku dolinu z vyhlídky na Maretkinej a družné posedenie spojené s opekaním klobások.

Ing. František Lukáš

Hrable z Muráňa

Keď som pred pár dňami hrabal lístie v záhrade, hrable, ktoré som držal v rukách, mi vnukli nápad na malý článok do Muránskych novín. Hrable, ktoré mám už roky, vznikli v Muráni. Vyrobil ich pán Ján Sklenárik od Fidra. Býval s rodinou v malom domčeku oproti Engla, mal tam aj malú dreváreň, ktorá bola súčasne jeho dielňou na výrobky z dreva. Čo viem, vyrábali hrable a kosiská, možno aj iné výrobky a to všetko úplne ručne, bez elektrickej vrtačky alebo iných strojov. Do hrabliska navrtal dierky pre zuby, ručným vrtákom – nebožiecom, a keď ich vsadil, boli pekné v jednom rade a medzi sebou rovnobežné. Každá časť hrablí bola z iného dreva. Ručne strúhané zuby boli také presné, že držia pevne v hrablisku aj po rokoch. Na nedeľnú odpoľudňajúšu prechádzku chodieval najčastejšie na Kopane. Nosil so sebou malú píľku, ktorou vyrezával rovné liesky na rúčku na hrable. Myslím, že takto ručne vyrobenými hrablami dokázal zásobiť všetkých Muránčanov. Podobnú zručnosť mal aj jeho brat Peter, ktorý bol železničiar. Pán Ján pracoval ako majster na muránskej píle, kde kubicíroval drevo dovezené na pílu z muránskych hôr. Ručne vyrábané výrobky z dreva bola jeho záľuba. Mal jedného syna Martina, ktorý sa priženil do Gemerského Milhost'a. To je všetko, čo o ňom viem. Videl som už veľa hrablí, ale také, ako muránske od p. Sklenárika ešte nie. Nebyť jeho hrablí, možno by som si na neho už ani nespomenul. Po každom z nás niečo zostane. Pracujme a žime tak, aby to boli len milé spomienky. Ale dajme si otázku: „Čo zostane po mne?“ Po mne vodné turbíny v Kórei a rôzne stavby vo VSŽ.

Ing. Ladislav Kováč

KVITNÚCE STROMY AGÁTOV

Tá dedinka krásna pod horami, menom MURÁN sa volá. Krášli ju pekná príroda i žrebčín s koňmi, norikami. Behajú po dlhej a širokej lúke, kde sa aj pasú. V tejto dedinke je čo obdivovať. Turisti si idú pozrieť krásne hory, horolezci chodia na vysoké skaly, odkiaľ pozerajú do ďaleka na čnejúce sa hory. Hovorí sa i a smejú sa. Keby bol večer, z tejto výšky sa dotkneme aj hviezd.

Na jar, keď kvitnú stromy agátov a vôňa sa nesie do ďaleka, sa tešíme. Sme v krásnej aleji dobrého vzduchu, čo nás lieči. Vtáčiky nám peknú serenádu spievajú, do hôr muránskych ľudí volajú. Školy si robia výlety, počas prázdnin na lúkach je veľa stanov. V tejto dedine plnej krás Ivetka s rodičmi má 8 rokov. Otecko je učiteľ v dedine, je to vzdelaný pán. Jedného dňa odchádza z domu od svojej rodiny. Zanecháva manželku i dcérku Ivetku. Rozhodnutie je vážne a kruté. Pán učiteľ Jožko sa zoznámil s mladou slobodnou pani učiteľkou, ktorá sa mu veľmi zapáčila. Majú veľa spoločných záľub, vedia sa o veľa veciach spolu rozprávať. Jeho manželka nemala vysokoškolské vzdelanie. Pracovala v obchode VESNA – kusový textil. Pritom bola milá a dobrá žena. V obchode sa k ľuďom správala milo, každý ju mal v dedine rád. Čtila si každého. Bola nábožne založená katolíčka. Každú nedeľu chodí s dcérkou do kostola, čo sa nepáči manželovi. Dohovára jej: „Ja chcem v školstve postupovať, chcem byť školský inšpektor. Bývať vo veľkom okresnom meste. Mať vyššiu funkciu i viac inteligentných priateľov, nie tu na dedine ostať uzavretý.“ Je veľmi nahnevany, lebo mu na schôdzi KSS dohovárali, že si nevie doma prevychovať ženu. Jedného dňa sa rozhodol, že odchádza, balí si kufor. Dcéra Ivetka sa ho pýta: „Otecko, prečo od nás odchádzaš? Ja budem za tebou plakať. Bude mi bez teba smutno.“ Otecko bol dcérkinými rečami zaskočený. Hovorí jej: „Idem len na školenie, som poslaný, ja sa vrátim.“ Klame dieťaťu ako len vie. Manželka sa s ním nehádala. Povedala mu len: „Keď si sa tak rozhodol a myslíš, že sa budeš mať lepšie...“ Veľmi ho to prekvapilo, že nekričí, neplače, neprosí, aby neodchádzal.

Keď ostali samé doma, Ivetka s mamičkou si žili v láske a v porozumení. Ivetka má 15 rokov. Je veľmi pekná a nadaná. Uvažuje a radí sa s mamičkou, kde pôjde študovať, lebo za chvíľu končí základnú školu. Ivetka je reprezentantkou školy v behu v prírode. Obsadila prvé miesto,

je výborná bežkyňa. Vyberá si zahraničnú hotelovú školu v Košiciach. Tam sa žiaci učia cudzie jazyky. S mamičkou majú jedno veľké tajomstvo. Keď sa večer pred spaním modlia, stále si spomenú na otecka a dúfajú, že sa spamätá a vráti sa k nim. Stále na neho čakajú. A práve o to prosia Pána Boha i Ježiša v modlitbách. To by bol pre ne najväčší a najkrajší dar, aký ešte v živote nedostali. Radi sedia pod jablňami a čerešňami. Keď stromy ticho kvitnú a dvor je v nádhernej kráse ako mladucha v bielom obleku. Je pekný letný a tichý večer. Vtáčiky sa už uložili do hniezd, keď niekto zaklope na dvere domu. Ku dverám idú obe. Z dvora sa ozýva hlas otecka – manžela. Stojí pred dverami s kufrom. Prosi manželku, či môže ísť ďalej, hovorí: „Ja som sa vrátil.“ S plačom vstupuje do kuchyne, kde rukou hladí stôl, vázu s kvetmi. Znova hovorí, opakuje, že sa vrátil. „Veľmi ste mi chýbali, urobil som veľkú chybu, že som od vás odišiel. Veľmi to ľutujem a prosím vás o odpustenie. Mal som veľké plány, no nevyšli mi.“

Jedného dňa sa cítil zdravotne zle. Šiel za svojim lekárom, aby ho vyšetрил. Pán doktor zisťuje, že má cukrovku. Začali mu čerňať prsty na nohe. Došlo k tomu, že musel ísť do nemocnice, kde mu ampu-

tovali pravú nohu až od kolena. Tak sa dostal na invalidný vozík.

Jeho milá a dobrá manželka ho s veľkou láskou opatrovala, starala sa o neho. Vozila ho do krásnej muránskej prírody, kde im spievali vtáčiky. Chodili do alejí kvitnúcich agátov. Tam si urobili výlet na celý deň pri varení gulášu. Spievali si ich obľúbenú pieseň z mladosti – Agátov rád. Pri tejto krásnej piesni sa Jožko s Vierkou spoznali. Je im veľmi vzácná. Je to spomienka na krásnu mladosť, ktorá sa nikdy nevráti. Pri týchto spomienkach vraví Jožko manželke: „Veľmi som sa zmyšľal. S kolegyniou Milkou som si rozumel len v školských veciach. Pri oslavách, kde sme si pripíjali perlivým vínom a prišli si všetko najlepšie. Toto nestačí do osobného života. Ďakujem ti Vierka, manželka moja, za všetko, čo si pre mňa urobila a robíš aj teraz. Kiežby mi bolo všetko zlé, čo som urobil odpustené u Pána Boha, za to ho pekne prosím. Vážim si náš dom i každé milé slovo, ktoré si poviem. Už nás nič nerozdelí, iba smrť v starobe. To ti manželka moja prisahám.“

Ivetka študuje na zahraničnej hotelovej škole v Košiciach. Roky utekajú, Ivetka je dospelá slečna. Maturuje, má 20 rokov. Škola ich posielala na prax do krásneho a ďalekého Bulharska. Odchádza so spolužiakmi na celé leto. Lúči sa s rodičmi pri odchode na letisko v Poprade. Teší

sa, lebo ešte nevidela krásne vlniace sa more. Dostala prácu v hoteli i na výletnej lodi. Tento raz idú výletníci do Turecka. Chcú si pozrieť pekné mesto Dubaj. Ivetka ich na lodi dobre obsluhuje. Nosí im na stoly obedy, víno i aperitív. Páči sa jej táto práca. Na lodi sa stretáva s mladým a sympatickým lodným kapitánom. Padli si dooka. Ivetka je vysoké dievča, štíhlejšie postavy s milým úsmevom a s peknou výrečnosťou. Ovláda viac cudzích jazykov. Páči sa všetkým zamestnancom. No najviac sa páči kapitánovi Marinčovi, je do nej veľmi zalúbený. Ivetka píše domov, pozýva rodičov, ba posielala im letenky, aby ju prišli pozrieť. Chce, aby sa zoznámili s jej priateľom a mali tiež peknú dovolenku, lebo pri mori ešte neboli. Rodičom sa páči more. Sedia na slnečnom pobreží, kde je pekná piesočnatá pláž, ohrievajú sa na teplom vyhriatom piesku – liečia si reumu. Taktiež sa kúpu v mori. Zoznámili sa s nastávajúcim zaťkom. Ivetka im ho predstavuje. Páči sa im, je fešák, rozumný muž. Večer sa idú zabávať na loď, kde sa spieva a hrá hudba. Ivetka je veľmi rada, že sú tu jej rodičia. Ráno cestujú lodou na výlet do Rumunska. Idú si pozrieť pekný Bukurešť. Aj Ivetka ide s nimi. O dva dni idú znova do Turecka do hlavného mesta Ankara. Donesú si pekné suveníry ako milú pamiatku, spomienku z týchto ďalekých častí Zeme. Dovolienka, rekreácia sa kráti. Dva týždne ubehli ako voda. Vracajú sa domov a hovoria si: „Nezameníme naše krásne muránske hory za ďaleké more. Tešíme sa, že sme šťastne prišli domov, do našej prekrásnej prírody, domoviny.“

Dcéra Ivetka sa rozhodla, že jej život bude patriť Bulharsku. Ostanie tam bývať, veď sa stretla s nastávajúcim manželom. Rodičia hovoria: „Opúšťa nás jediná dcéra, bude od nás veľmi ďaleko. Tak to rozhodol život – osud!“

Ivetka si pri tejto básni aj poplače:

SPOMIENKA NA RODNÚ DEDINKU

Tam v dialke je dedinka moja.
Obklopená krásnymi horami.
Tam vtáčiky spevom ľudí budia,
kvietky sa s púčkov otvárajú.
Teplé slniečko zohrieva zem.

Zohrieva i moju dedinku Murán.
Tam je môj domov drahý.
Dobré ráno mu volám
z ďalekého a horúceho Bulharska

Irena Hégerová

Z jednej školskej lavice lekár a strojní inžinier

V Muráni na nižnom konci, t.j. od mostu po Beňov – Gajdáčov, bývali štyria rovesníci narodení v roku 1934. Boli to Ľudovít Kočíš, Ladislav Kováč, Milan Beňo a Ján Kasper. Spolu s nimi sa hrával aj Pavol Sisík, ktorý sa narodil v roku 1935. V školskom roku 1940/1941 prví štyria nastúpili do prvej triedy Ľudovej školy v Muráni. Paľko to nevedel doma sám vydržať, tak začal za nimi chodiť aj on. Učil nás riaditeľ školy Vojtech Strmeň, ktorý hneď spozoroval, že Paľko je šikovný a tak ho so súhlasom Paľkovho otca zapísal aj medzi prváčikov. Boli to vojnové časy, na ktoré sa dodnes dobre pamätám. Štyri triedy sme vychodili normálne, piatu triedu už len veľmi krátko, lebo v roku 1944 vypuklo SNP. V školskom roku 1945/46 sme Milan, Paľko a ja začali chodiť do novootvoreného gymnázia v Revúcej. Autobusy neboli, vlak nepremával. Pod Muránom na trati

boli porozbíjané vagóny. Od septembra do Vianoc všetkých gymnazistov z Muráňa a Muránskej Dlhej Lúky vozil konský poťah. V stolárskej dielni na Píle v Muráni urobili na vozík môjho otca veľmi ľahkú nadstavbu. Bolo to ako malý autobus, ktorý ťahal náš koník. V gymnázium som sedával štyri roky v jednej lavici s Paľkom Sisikom. Potom som prestúpil na priemyslovku do Košíc, ktorú som ukončil najlepšie ako sa len dalo v roku 1949. Nastúpil som na strojnícku fakultu, špecializácia vodné stroje, ktorú som ukončil v decembri 1958. Paľko Sisík ukončil lekársku fakultu v júni 1959 a stal sa lekárom v Revúcej. Ja som šiel na umiestnenku do ČKD Blanska. Pracoval som na konštrukcii vodných turbín. Hneď na začiatku som sa podieľal na konštrukcii vodných turbín do Kórei na vodné dielo Kange II. Boli to Francisove turbíny. Špecifické pre ne bolo

to, že najväčšia časť – špirála musela byť delená, aby ju bolo možné dopraviť na vodné dielo úzkorozchodnou železnicou. Bola to veľmi pekná práca, na ktorú neviem zabudnúť. Mať pocit, že vaša turbína vyrába dlhé roky lacný elektrický prúd, je niečo úžasné. Len škoda, že životné udalosti spôsobili, že v ČKD Blanska som nepracoval dlho.

S Paľkom Sisikom máme ešte spoločné to, že obidvaja máme manželky Muránčanky. Paľko Gabiku Ižovú a ja Evičku Strmeňovú. Aj svadby sme mali obidvaja v Muráni v lete 1959. Paľko 25. júla a ja 1. augusta v prekrásnom muránskom kostole. Sobášil

nás veľavážený, dôstojný pán farár Anton Macák – Bystrík Muránsky.

Čas utiekol. Ani som sa nezbadal, ako som sa 13. januára 2014 dožil životného jubilea 80. rokov. A Paľko Sisík bude mať 80 rokov 11. januára 2015. Veríme, že sa ešte stretne a spolu sa napijeme tej muránskej vody.

Ing. Ladislav Kováč

Ing. Ladislav Kováč s vnúčikmi.

súťažiaci hasiči

Nočná súťaž

Večer po 21. hodine sa 6. júna 2014 v Jelšave uskutočnila hasičská nočná súťaž, na ktorej sa zúčastnilo aj družstvo Muráň (Ján Oravec, Ján Melicher, Ján Urva, Ján Hajdúk, Martin Kochjar, Michal Kóšik a Tibor Homola). Najprv sa súťažilo s historickými striekačkami, kde 3-členné družstvá (za Muráň: Michal Kóšik, Tibor Homola a Ján Urva) najprv museli vypiť pohár piva a potom rýchlo ručne napumpovať vodu a útočník zhasiť horiaci terč.

Po tejto historickej a zábavnej súťaži nasledovali už samotné hasičské útoky, kde sa nášmu družstvu nepodarilo uhasiť terče, čím sme si vyslúžili „neplatný pokus“. Náladu nám to však nepokazilo a domov sme sa vracali unavení, no v skvelej nálade a s dobrým pocitom, že sme si zašportovali.

Výsledková listina

z nočnej hasičskej súťaže v Jelšave 06. 06. 2014

Ženy

1. Ratkovské Bystré 37,83 s
2. Plešivec 39,67 s
3. Muránska Dlhá Lúka 67,20 s

Muži

1. Jelšava 30,33 s
1. Revúčka 13,62 s
2. Plešivec 14,68 s
3. Mučín 16,81 s
4. Držkovce 17,81 s
5. Gemerská Ves 20,54 s
6. Chyžné 26,72 s
7. Hucín 28,02 s
8. Ratkovské Bystré 28,11 s
9. Muránska Dlhá Lúka 33,06 s

Výsledková listina súťaže s historickými striekačkami

1. Jelšavské dámy (hasiči) 27,61 s
2. DHZ Muráň 28,70 s
3. Slavošovce 32,76 s
4. Hucín 33,80 s
5. DHZ Muránska Dlhá Lúka - muži 35,27 s
6. Jelšavskí poslanci 38,36 s
7. Jelšavčania 39,05 s
8. DHZ Ratkovské Bystré 39,28 s
9. delegácia z Nadlaku 42,68 s
10. DHZ Muránska Dlhá Lúka - ženy 51,45 s
11. DHZ Chyžné 52,27 s

Športovci - seniori v Jelšave

Mesto Jelšava, Okresná organizácia JDS v Revúcej a Základná organizácia JDS v Jelšave s finančnou podporou Banskobystrického samosprávneho kraja dňa 30. mája 2014 usporiadali 2. okresné športové hry seniorov v Jelšave. Na tejto akcii sa zúčastnili aj členovia našej ZO JDS v Muráni.

Po slávnostnom otvorení Okresných športových hier seniorov a po príhovoroch hostí nasledoval slub športovcov, že budú čestne súťažiť. A tu sú už výsledky z jednotlivých súťaží a kategórií:

Muži:

- Beh na 60 m*
Kategória do 65 rokov - Juraj Regenda (2. miesto)
Kategória od 65-70 rokov - Michal Regenda (2. miesto)
Beh na 250 m
Kategória do 65 rokov - Juraj Regenda (2. miesto)
Kategória od 65-70 rokov - Michal Regenda (1. miesto)
Vrh guľou
Kategória do 65 rokov - Juraj Regenda (2. miesto)
 - Vladimír Sklenárik (3. miesto)
Kategória od 65-70 rokov - Michal Regenda (1. miesto)
 - Ján Berente (3. miesto)
Hod granátom na cieľ
Kategória od 65-70 rokov - Michal Regenda (1. miesto)
Strelba zo vzduchovky
Kategória do 65 rokov - Juraj Regenda (2. miesto)
 - Vladimír Sklenárik (3. miesto)
Kategória od 65-70 rokov - Ján Berente (2. miesto)
Stolný tenis
Kategória do 65 rokov - Vladimír Sklenárik (2. miesto)
Kategória od 65-70 rokov - Pavol Mládkay (1. miesto)
 - Michal Regenda (3. miesto)
 Kolky

Kategória od 65-70 rokov - Ján Berente (1. miesto)
 - Michal Regenda (2. miesto)

Najúspešnejší športovci o pohár Mesta Jelšava

Michal Regenda (1. miesto)
 Juraj Regenda (3. miesto)
 ZO JDS Muráň (muži) dosiahla 56 bodov a získala 2. miesto.

Ženy:

- Hod loptičkou na cieľ*
Kategória od 65-70 rokov - Eva Koterbová (3. miesto)
Hod váľkom
Kategória od 65-70 rokov - Alice Kontúrová (2. miesto)
Kategória nad 70 rokov - Gabriela Palušová (1. miesto)
 Kop na bránku
Kategória od 65-70 rokov - Alice Kontúrová (2. miesto)
 - Mária Labošová (3. miesto)
Kategória nad 70 rokov - Gabriela Palušová (2. miesto)
Strelba zo vzduchovky - Mária Labošová (1. miesto)
 ZO JDS Muráň (ženy) dosiahla 21 bodov a získala 3. miesto.
 Týmto ZO JDS v Muráni ďakuje svojim členom za vzornú reprezentáciu ZO JDS a Obce Muráň.
 Zdenka Štefaňáková ZO JDS Muráň

Futbalový turnaj o Pohár starostu obce

Nebo miestami plakalo. A to nenarážame len na výkony mužstiev. Tentokrát hovoríme aj o počasí, ktoré si robilo, čo chcelo. Slnčné lúče sa striedali so zimnými kvapkami dažďa, čo bolo miestami až príliš osviežujúce.

Tretiu júnovú sobotu sa na ihrisku v Muráni uskutočnil futbalový turnaj o Pohár starostu obce. Turnaja sa zúčastnilo 6 družstiev, družstvo malo 9 hráčov. Po zápasoch, ktoré sa hrali metódou každý s každým, vyhralo družstvo s najväčším počtom bodov. Víťazom sa stalo družstvo

Horný výplach.

Účasť divákov bola hojná, väčšinou rodinní príslušníci hráčov. Guláš bol vraj výborný. Na záver treba dodať, že táto akcia určite patrí k tým vydareným.

Výsledková listina

1. miesto Horný výplach
2. miesto Roháčovci
3. miesto Rokycany
4. miesto Muránska Lehota
5. miesto Mafia
6. miesto Čierne hviezdy

- GaP -

Krajské športové hry seniorov vo Zvolene

V utorok 17. júna 2014 sa uskutočnili KRAJSKÉ ŠPORTOVÉ HRY SENIOROV vo ZVOLENE v priestoroch Technickej univerzity, za aktívnej pomoci pedagógov - trénerov. Na KŠHS bolo zastúpených 12 okresov Banskobystrického samosprávneho kraja s počtom 56 športovcov. Súťažilo sa v troch vekových kategóriách a v 7 športových disciplínach. Okres Revúca reprezentovali 8 úspešných športovcov 2. OŠHS v Jelšave. Držiteľka Putovného pohára najúspešnejšia športovkyňa 2. OŠHS Marta Mičkyová zo Základnej organizácie JDS Lubeník, držiteľ Putovného pohára najúspešnejší športovec

2. OŠHS Michal Regenda zo ZO JDS Muráň a členovia víťazného družstva ZO JDS Revúca, ktorí získali Putovný pohár predsedu ZMOS stredného Gemera: Ľudmila Ďurďáková, Zuzana Homoliaková, Jozef Kilik, Milan Korim, Karol Torok, František Puhala. Seniori úspešne reprezentovali okres, získali 4 zlaté medaily, 6 strieborných medailí a 7 bronzových medailí, spolu 17 medailí. Ďakujeme seniorom za úspešné reprezentovanie okresu Revúca a tiež mestu Revúca, obciam Muráň a Lubeník, ZO JDS a OO JDS Revúca za finančnú podporu športovcov.

Umiestnenie našich športovcov na Krajských športových hrách seniorov vo Zvolene

- I. kategória:**
 Ľudmila Ďurďáková 3. miesto - kop do mini bránky
 Milan Korim 2. miesto - hod do basketbalového koša, 3. miesto - strelba zo vzduchovky
II. kategória:
 Michal Regenda 2. miesto - hod granátom na cieľ, 3. miesto - strelba zo vzduchovky
 3. miesto - vrh guľou
 Marta Mičkyová 1. miesto - hod váľkom

- do dalky, 3. miesto - kop do mini bránky
III. kategória:
 Zuzana Homoliaková 1. miesto - kop do mini bránky, 2. miesto - hod granátom na cieľ, 3. miesto - strelba zo vzduchovky
 Karol Torok 1. miesto - kop do mini bránky, 2. miesto - hod do basketbalového koša, 3. miesto - hod granátom na cieľ
 František Puhala 1. miesto - hod do basketbalového koša, 2. miesto - strelba zo vzduchovky, 3. miesto - kop do mini bránky

Blahoželáme

pánovi
MILANOVI SENKOVI
k 60. narodeninám

Do Tvojich spomienok už sa veľa zmesť,
šťastie i slzy, chvíle bez bolesti.
Prajeme telu zdravie, ruky pevný stisk,
pokoj do srdca i nejaký ten zisk.
Každý deň začínaj s chuťou narodiť sa znova,
dnes k Tvojmu sviatku, ťažko hľadať slová.
Sme s Tebou všetci, čo Ťa máme radi,
na zdravie pripíme, nech si večne mladý!
Všetko najlepšie k Tvojím narodeninám.

ZASLÚŽIA SI TO Chválime

Obec Muránska Lehota za každoročné organizovanie veľmi peknej tradície „pálenie vatry“. Ku cti im slúži, že na túto udalosť nezabudnú pozvať aj Muránčanov. Pri horiacom ohni môžete stretnúť rodinu, priateľov, suseda, dokonca aj neprajníkov (v tom okamihu je vám to jedno), proste príroda a tradícia zblížuje.

Karháme

Ľudí zodpovedných za „nepostavenie mája“. Menšie obce sa pýšili vysoko sa týčiacimi smrekmi. U nás to je ešte stále vianočný stromček. V Muránskych novinách číslo 1/2014 sme písali, že mládež stráca záujem o tradície a tu je výsledok: Muráň bez „mája“.

Narodili sa

Nesmelým bozkom začína rozprávka,
končí sa úsmevom malého dieťaťa.
To nie je rozprávka, to je už život sám,
nech veľa šťastia prinesie i Vám.

Nela Berzéty
Laura Bjalončíková
František Nikolas Rigan
Milan Alex Rigan

ZOSOBAŠILI SA

Radovan Matajz
Monika Šimanová
...
Ladislav Lipták
PhDr. Zuzana Hemlíková

OSLÁVENCI

Nech kvitne úsmev, žiari oči jas,
nech zdravie z tela sa nestráca,
kým bije srdce spoznaj života krás,
to tajomstvo, čo jedině sa vypláca.

50 rokov
Miroslav Baksa
Jozef Chochol
Eduard Mušuka
Marta Maximovičová

60 rokov
Blažena Goldschmidtová
Pavel Beňo
Ján Gyongyosi
Milan Senko
Ján Mušuka
Magdaléna Szentpeteriová
Viera Hlodáková

70 rokov
Juraj Laboš
Juraj Vrbjar

90 rokov
Oľga Bednářová

Spomienky

Bolestou unavená tíško si zaspala,
zanechajúc všetkých, čo si milovala.
Za všetky tie Tvoje trápenia a bolesti,
nech Ti dá Pán Boh večnej milosti.
Dňa 29. mája si pripomínáme smutné 15. výročie úmrtia

MÁRIE HAJDÚKOVEJ.

S láskou a úctou si na ňu spomínajú
manžel, nevesta a vnúčatá Janka a Janko.

Nestihol si povedať ani: „Zbohom,
rodina moja!“ Odišiel si nám navždy,
no žiješ v našich srdciach.
Dňa 8. mája 2014 sme si pripomenuli 15. výročie úmrtia

JÁNA SVOREŇA.

S láskou a úctou manželka, synovia,
sestra a brat s rodinami.

Dňa 30. júna 2014 si pripomínáme 2.
výročie, keď nás opustila naša drahá
mama, manželka a stará mama

ZUZANA BÁBELOVÁ.

Spí sladko mama naša, snívaj svoj
večný sen, v milých spomienkach sme
pri Tebe každý deň.

S láskou a nádejou v srdci na ňu spomínajú
manžel Anton, dcéry Alenka a Danka
s rodinami, syn Peter s rodinou a švagrovia
František a Viliam.

Zavrela si oči, srdce prestalo biť,
aj keď sa ti tak veľmi chcelo žiť.
Smútok a ticho dolieha na náš dom,
veľmi nám chýbaš, mamka naša,
v ňom.

Dňa 18.6.2013 uplynulo 3 roky odvtedy,
čo nás náhle opustila naša milovaná
manželka, mamka a babka

MARTA BEDNÁŘOVÁ.

S láskou spomínajú manžel, dcéry s rodinami
a vnúčatá.

Opustili nás

Osud je občas veľmi krutý,
nevráti čo raz vzal... Zostanú
iba spomienky a v srdci veľký žiaľ...

Juraj Dulaj
Zuzana Grendová
Eleonóra Kamodová
Anna Šimanová
Ján Tabak